

Hüdaverdi Talay
Kartaltepe Terakki Cad. Barbaros
Sokak No:104/2 BAKIRKÖY

8

TEMMUZ

1968

PAZARTESİ

YIL: 1 SAYI: 1

TEKSTİL

ONBEŞ GÜNDE BİR YAYINLANIR TEKSTİL İŞÇİLERİ SENDİKASI ORGANIDIR

Sahibi :
Rıza GÜVEN
— Tekstil İşçileri
sendikası adına—

Yazı İşleri Müdürü:
Bahir ERSOY

ADRES: Cağaloğlu, Sıhhiye Apt.
Kat 3 İstanbul Telefon 27 67 82
Dizgi: Meydan Gazetecilik ve
Neşriyat Limited Şirketi
BASKI: Bilmen Matbaası

ÜÇ KİŞİLİK BİLİRKİŞİ RAPORU

Tekstil Kanunsuzluk Denizinde Can Çekişiyor!

- 1 TEKSİF SON KONGRESİNİ İKİ YIL DOLMADAN YAPMIŞTIR. OLAĞAN KONGRE ASGARİ İKİ YIL DOLMADAN YAPILAMAZ.
- 2 KANUNSUZ OLARAK TOPLANAN KONGRE MAHKEME KARARINI BERTARAF EDİCİ NİTELİKTE KARAR ALAMAZ!
- 3 SON KURUL ÇALIŞMALARI YETKİSİZ BİR HEYET TARAFINDAN YÜRÜTÜLMÜŞTÜR.

Hukuk devletinde mücadele kanunlar yolu ile olur. Kanun yolunda zorbalık, kanun yolunda, Kanun-tanımazlık para etmez. İşçilere palavra sıkarak saltanat sürmek de uzun süre para etmez. Sıkılan palavra limon gibi tad vermeye başladı mı, hesap sorulmaya da başlanır. Şimdi siz Tekstil işkolunda çalışan işçiler ve bütün Türk işçileri aşağıdaki bilirkişi raporunu bir dikkatle okuyunuz hele. Bir dikkatle ve de ibretle okuyunuz. Bu raporda sendikacılığı dejener edenleri, kanunları çiğneyerek işçi parasıyla saltanat sürenleri, işçiye ihanet eden şebekeleri, sahtekârları göreceksiniz. Bu rapor da birşey daha göreceksiniz.

Rıza Güven İstanbul Merkez Şube Başkanı o meşhur kongrede konuşurken

Senatör olarak tayin edilen V. Güvenç meşru şekilde sendikacı hüviyetine sahip değildir

DOSTLARLA demir taş ceyhun

Koyun can derdinde kasap et derdinde

Son üniversite olayları, gerçekten çok anlamlıydı. Olayların dürtüsüyle bir yandan eğitim düzenimizin iç yüzü gözler önüne serilirken, öte yandan da kültürel yapımızı şöyle bir teraziye vurma imkânına kavuştuk Üstelik, bu tartma sırasında nice nice kişilerin, hani aydın sandığımız, hani yurtsever sanıp da yönetimi kendisine teslim ettiğimiz nice kişilerin, koltuklarının altında saklı olan haçlar ortaya çıkıverdi.

ÜNİVERSİTE DEĞİL, MEGER TİCARETHANE İMİŞ....

Kulaktan kulağa duyardık. Üniversiteye girmek bir başka dert, çıkmak daha başka bir dert diye söylenir dururdu. Meğer gerçekmiş. Bir kere eğitim, öyle, halka dönük bir eğitim değilmiş. Öğrenciler, ilk olarak bu düzene baş kaldırdılar, halka dönük bir eğitim isteriz dediler. Düşünsenize, dişimizden tırnağımızdan artırp, çocuğumuzu üniversiteye gönderiyoruz, ama çocuklarımız bize hizmet edecek şekilde eğitilmiyorlar. Peki kime hizmet edecek şekilde eğitiliyorlar? Gayet açık. Doktorlarımız Amerika'ya göç ediyorlar. Mühendislerimiz, mimarlarımız Avrupadalar. Hukukçularımız, iktisatçılarımız, zengin emekçiyi daha çok sömürmesine yardımcılar. Yani yabancılara hizmet edecek şekilde yetiştiriliyorlar, yabancılara yurt içindeki ortaklarına yardım edecek şekilde yetiştiriliyorlar Kitap ticareti üniversitelerimizdeymiş. Hastahane ticareti, klinik ticareti, yazıhane ticareti, müşavirlik ticareti, en sonunda da özel okul ticareti hep üniversitelerimizdeymiş meğer.

ÜMİT PARLAMENTODAYDI....

Konu parlamentoya getirildiğinde, artık bu iş köklü bir çözüme kavuşturulur ümidiyle yürekte sevinmiştik. Oysa gördük parlamentodaki tartışmaları da. Saygıdeğer politikacılarımız, gene birbirlerine sövmekle yetindiler. Hele Süleyman Demirel'in bir konuşması vardı ki, doğrusu evlere şenlik. Allah rızası için bir kişi olsun çıkmadı, eğitim düzenimizin bir sömürge eğitimi halinde olduğunu açıklayan. Taaa Tanzimattan bu yana eğitimimizin, yabancılar tarafından kontrol altına alındığını, o gün den bu güne yüzlerce yabancı okul kurulduğunu, 1950 den sonra üniversitelerimizin de artık yabancılardan denetimine geçtiğini, tamamen yabancı sermayeyle üniversite kurulmasının nedenlerini ve eğitim düzenimizin bir sömürge eğitimi düzenine sokulduğunu açıklayan bir kişi bile çıkmadı. Peki ne yaptılar? Hiç... Sadaka verir gibi, öğrenci burslarını 100 lira daha artırdılar ve bu üniversite olaylarının dışardan beslendiği gibi, tamamen gerçeğe aykırı teshişlerle olayları dejenere etmeğe ceketler.

15 GÜNDE BİR bahir ersoy

Üniversite Olayları Üstüne

Üniversite Rektör, Şerif Egelî'ye bugün teslim edilmiş. Artık ka patılma bahis konusu olmamak gerekir. Hani Sayın Rektör «kapanan üniversitenin mallarını hükümet korur. Zabıta bu konuyu halleder» demişti ya işte koruma işi burada bitmiş olmalı. Artık zabıta üniversiteye gelmeyecek, gençlerle zabitanın nahoş tablolar çizmesini bekleyenler bu isteklerinde hüsrana uğrayacaklardır. Rektörün âkibetini hesap etmeden ortaya attığı konunun yüreklerde yarattığı ürpertinin izleri bugünü yaşayanların ölümüne kadar silinmeyecek derinliği taşıyor. Sayın Egelî Üniversiteyi teslim alırken bu sözünün kendisine yüklediği tarihi sorumluluğu hatırladı mı bilmem? Ama geçmişteki olayları yaşayanlar, kendisinin bütün hareketlerini dikkatle izliyecek, gerektiğinde diğer hükümünü bunları düşünerek verecektir.

Adalet mülkün temelidir ise eğitim adaletin mayasıdır. Asrımızda, Eğitimden mahrum bir adalet mekarizmasını düşünebilmek bile imkânsız. Böylesine mühim bir dalın en üst ve nirengi müessesesinin zirvesinde bulunan kişilerin söz

ve davranışlarının, âdeme kontrolünde bulunduğunu hatırlatmaya lüzum var mı bilemiyoruz? Ama ders yılının açılışında üniversitede yapılan merasimde bugünü haber veren olaylara Sayın Egelî mu hatap olmuştur. Bu açık bir hakikattir. Gerek sayın Egelî gerekse kurmayları o günkü olayları ciddiye değerlendirip tedbirlerini bul salardı bugün İstanbul Üniversitesi adına yukardaki söz tarihin gök kubbesine çivilenen kara tabelâ olmaz bugünkü çıkmazın ıstırapı gençlerimize, onların velilerine ve tüm halka çekirilmeyen, bir toplumun yaşantı düzenindeki akış bozulmazdı. Evet Üniversite işgalcileri tarafından dün Sayın Rektöre teslim edilmiş. Onyedü günlük boykotun üniversite sorumluları üzerinde ne gibi olumlu etki yaptığını biraz sonra öğreneceğiz. Ancak boykotun devamında yapılan kritikler çok önem taşıyor: Basın ekseriyetle gençleri haklı görüyor. Üniversitede gerçek bir reformun gereğini belirtiyor. Aksak ve istismar konularını uzun ve seri makaleler halinde yayınlıyor. Hocaların kitap ticaretinden tutun da kişisel davranışlarına kadar birçok taraflar aydınlanıyor.

Gençleri suçlayanlar olmuşsa da bunların sesleri oldukça kesik çıkıyor. Gençlerin ağırbaşlı ve hesaplı davranışları bu tüm düşüncelerin ellerindeki hücum silâhları etkisiz hale getirmiştir. Boykotçuların ellerindeki hücum silâhlarını aleyhlerine çevirmeden (bir iki parti hariç) Siyasi partilerin cümlesini kendilerini ve isteklerini destekler hale getirmeleri güzel olmuştur.

Parlamento müzakereleri ile parlamenterlerimizin görüşleri belirmiştir.

Simdi bütün dikkatler üniversite öğretim üyelerine çevrilmiştir Maziden bu yana üniversite gençlerinin biriken dertlerinin halli için ciddi olarak eğilirse mesele yok.

Eğer bir taraftan isteklere eğilir görünüp öbür yandan hareketin hukuka aykırılığı konusu işlenirse veya hissi davranışlarla toplum heyecanını taşırmalar veyahut toplumu uyutma çabaları sezilirse o zaman bütün ümitler suya düşecek ve millet bir kere daha aldatılmanın acısını içine sindirip suçlulara verilecek cezayı aramaya başlayacak. Belki de bulacak. Fakat vakit geçmiş olacak.

Sendikamız sayın Sunay'ı uyardı

(Baştarafı 1. sayfada)
ru şekilde sendikacı sıfatını haiz değildir, dolayısıyla işçi kesimiyle bağları bulunmamaktadır. Kaldı ki, aşağıda belirttiğimiz nedenlerden daha iyiye ve daha güzele uzanan sendikalar

masi ve yürütümü de Vahap Güvenç'in iştirakiyle yapılmıştır. 19.5.1967 tarihinde yapılan bu kongrenin de iptalî dava edilmiştir. Ve Ankara 13. Asliye Hukuk Mahkemesi'nde 967/448 esas sayısı ile dâvâ de-

Her haliyle kanunsuzluğu prensip haline getirmiş bulunan bir kuruluşun kanun dışı yöneticisi olan ve işçiyi temsil ettiği iddia olunan Vahap Güvenç adındaki senatörün hukukî ve fiilî durumunu Zâtialinize

ka ve hakka saygılı olması gerektiği açıktır. Hukuka ve hakka saygısı bulunmayan, Anayasaya uygun bir hizmeti olmayan ve kesinlikle işçiyi temsil edemeyen bu senatörün durumunu sayın Makamınıza arz

BAŞYAZI

rıza güven

Sendikacılığımızı yozlaştıranlarla sonuna kadar savaşacağız

1965'in Ağustos sıcağında Çalışma Bakanlığı Toplantı Salonunda yapılan TEKSİF Genel Kurulunun kanunsuz ve bu genel kurulu düzenleyenlerin de sahtekâr olduğunu söylemiştik. Bu kanunsuz kongreyi yöneten Türk-İş'in çok sayın başkanı Demirsoy'a tüzüğün âmir hükümlerinin uygulanması gerektiğini hatırlattığımızda bununla ilgili olarak verdiğimiz önergeyi reddettirmenin yollarını aramıştı. Reddedilen önergemiz bir gerçeği dile getirdiğinden genel kurul kararına tekrar itiraz ettik. 'Tüzükten bahsedilince ilgili hükmün uygulanması gerekir' dedik. Ancak, Demirsoy, 'Genel kurul herşeye hâkimdir' diyerek klâsik metodla kanun tanımazları himaye etti. Bunun üzerine yargı organlarına başvurmak suretiyle aldığımız tesbit kararı ile tüzüğün uygulanacağını umduk. Oysa, aynı 'büyük sendikacı'nın yönettiği kanunsuz kongrede mahkeme kararı bile reddedilmişti. Mahkeme kararını bile tanımayan bir genel kurulun ne kadar meşru olabileceği kolayca anlaşılabilir. Bu beylere hatırlattık. Dedik ki:

«— Siz cinayet işliyorsunuz!»

El cevap;

«— Genel kurul herşeye hâkimdir.»

«— Bu yaptığımız haksızlıktan da öte birşeydir.» Dedik, yeminliyiz, dediler.

Biz açıkça yapılan bu kepezelik karşısında dâva hakkımızı saklı tutarak kongreyi terkettik. Bununla ilgili olarak verdiğimiz önergeyi eline alan Demirsoy, yüzbine yakın tekstil işçisine en büyük ihaneti o gün işledi. Türk-İş Yönetim Kurulunun bu uyuşmazlığı gidermek için aldığı kararın uygulanmaması da Demirsoy'un ihanet zincirine yeni halkalar ekledi.

Demirsoy şöyle diyordu: «Siz dâvanızı açın. Hakkı çıkarsanız Türk — İş yanınızda olacaktır!» Biz dâvayı açınca da aynı adam, Türk-İş avukatlarını haksızların emrine veriyordu. TEKSİF'in bu meşhur kanun, tanımazları işbaşına gelince muka-

(Devamı 4. sayfada)

ceksiniz: Tekstil işçileri sendikası bu kanun tanımazlara açıkça hesap soruyor.

Ve gerçekten hesap sormanın tam zamanı, işte bilirkişi raporu: İyice okuyup bir de sizler yargılayın bu sahtekarları:

(Devamı 4. sayfada)

Teksif Sömürgeciliği Sona Ermelidir

Hepimizin bildiği gibi Teksif emekçi parasını yağma eden sarı sendikalardan biridir. Zaten bu tip sendikaların amacı emekçi paralarını çarçur etmek ve bir nevi sendika-patron oyunu oynamaktır. Şimdi biz burada bu gerçeği dile getirmek için ufak bir mukayese yapmakla iktifa edeceğiz. 1965 yılında TEKSİF'in Yedikule şubesinin üye sayısı 6000 civarında olup şubenin 22 aylık gider yekünü 28 bin lira idi. Bu masraf sonradan bu sendika ağalarınca zimmet diye nitelenmiş ve dâvâ açılmıştı ki dâvanın sonucu malum, redde uğramıştı. Şimdi aynı şubenin 30.5.1968 tarihine kadar iki yıllık gideri 268.449,11 TL olarak görünmektedir. Üye sayı ise 5000 civarındadır. Yani eskisine göre üye sayısı dü-

(Devamı 4. sayfada)

Sendikamız sayının Sunay'ı uyardı

Bilindiği gibi senato seçimlerine paralel olarak Cumhurbaşkanı Sayın Cevdet Sunay tarafından yapılan konjenan atamalarında işçi kesiminden TEKSİF'in genel sekreteri Vahap Güvenç senatör olarak Meclise girmişti. Hâlâ Sunay'ın bu konuda yanıltıldığı kanısını taşıdığım bu husus ile ilgili olarak Sayın Cumhurbaşkanına Sendikamızca şu yazı gönderilmiştir:

Sayın Cevdet SUNAY
Cumhurbaşkanı
ANKARA

TÜRKİYE Tekstil, Örne ve Giyim Sanayii İşçileri Sendikası (Teksif)'in Genel Sekreteri bulunan Vahap Güvenç'in konjenan senatörü olarak Zâtiâliniz tarafından tayin edildiğini öğrenmiş bulunuyoruz.

İşçi sendikasıdan bir kişinin senatör olarak tayin edilebilmesi için işçiyi temsil etmesi ve en azından düşünce ve eylemi ile temsil ettiği kitleye yaraşır bulunması gerektiği açıktır. Bu amaçladır ki, Anayasamızın 72. maddesi «çeşitli alanlarda seçkin hizmetleriyle tanınmış...» olan niteliğini tayin edilecek senatör için zorunlu kılmıştır.

Senatör olarak tayin edilen Vahap Güvenç, meş-

(Devamı 2. sayfada)

TATLI SERT abdullah sert Yaz Geldi

Uzun süren bir kıştan sonra, arada boşaltıveren sağnaklarıyla yaz geldi.. Sıcaklar bastırdı.

Yaz, sıcağıyla, deriziyle, dağ havasıyla bir dinlenme mevsimidir. Yılm yorgunluğundan, kışın sıkıntısından ve de diğer dertlerden sıyrılanın yolu yazın dinlenme olanağının kişinin eline geçmesidir. Günlerce, aylarca tezgâh gü-rültüleri içinde yorulmuş, yıpranmış tekstil işçisi için de tüm emekçiler için de daha iyi yarınlara dinlenmiş bir vücutla girmek gereği Anayasamızın 44. maddesinde «dinlenme hakkı» adıyla yer alıyor. Anayasa böyle diyor ama, uygulamada Türk emekçisinin bu haktan yararlandığı ileri sürülebilir mi? Aldığı ücreti kendi boğazına dahi zor yetişen, kötü barınma şartları, çocuk çocuğu geçindirme derdi içinde olan emekçinin yıllık izinde dinlenme olanağı var mıdır? Alacağı yıllık izin parası daha eline geçmeden bakkalında, kasabında eriyip gitmiştir Aybaşını, ya da hafta sonunu nasıl bulacağını kara-kara düşünen insan, nasıl olur da dinlenme olanağına kavuşur...

Oysa dinlenmedir beden ve ruh sağlığını bir açıdan sağlayacak olan. Bunun içindir ki, numun, çocuğun giysilerini, yeme içme zorluklarını ev kirasını, yol parasını, hastalığını düşünmüş, geçim sıkıntısıyla eriyip gitmiş kişiyi olanakları değiştirmeden gelin de dinlendirin siz, gelin de beden ve ruh sağlığına kavuşturun. Hamekten kavrulmuş ve de kavruılmakta olan kişiyi dışının kovuğunda kalacak yıllık izin parasıyla gönderin izine, sonra da dinlendi, deyin.

(Devamı 2. sayfada)

YA BOĞAZ KÖPRÜSÜ...

Hele hele bu eğitim tartışmaları sırasında Süleyman Demirel'in bir boğaz köprüsü savunması vardı ki, Şair Eşref duymasın. Rahmetli Neyzen Teyfik sağolsaydı, ne derdi, tahmin edilir. Eğitim reformunun gerçekleştirilmesi için gerekli para yok diyen iktidar sözcülerine karşı, bir «contre proje» yani bir karşı proje olarak ortaya atılan boğaz köprüsü örneği, doğrusu AP Genel Başkanı tarafından enfes savunuldu. Muhafif parti sözcüleri diyorlardı ki Boğaz köprüsü için harcayacağımız milyonları eğitim reformu için harcayın yani bir contre proje olarak, eğitim reformu projesini öne sürüyorlardı. Demirel ise, bu milletin parsiyla kurulmuş olan kürsüden, sizin arabalarınız beklemeden geçsin diye köprüyü yapacağız diyordu. Bir kaç yıl sonra diyordu, deniz işçileri de, vapur işçileri de grev yaptıklarında, boykot yaptıklarında, arabalarınız günlerce, boğazın bir yakasından diğer yakasına geçemeyecek, beklemiyesiniz diye köprüyü yapacağız. Yani, Demirel, sanki hâlâ Morison firmasının komisyoncusu imiş gibi, Yüce Meclise dolmuş, özel arabalı beylerle pazarlık yapıyordu. Ve şimdiden de, ilerde işçilerin haklarını vermeyeceklerini ima ediyordu. Biz diyordu, işçilerin haklarını vermeyiz, onlar kendilerine Anayasanın tanıdığı direnme haklarını kullanırlar, grev yaparlar, biz, şimdiden köprü yaparsak, grevlerinin bir hükmü kalmaz ve haklarını vermesek de olur. Yani, görüyorsunuz, köprü, deniz işçilerinin haklarını istemeleri için, bir baskı unsuru olarak düşünülüyor. Yoksa, trafik, şehri yapısı falan, millî ekonomi v.s., hep lâfı güzaf.

AMA, KÖPRÜYÜ YAPACAKLAR...

Ama şunu şimdiden sizlere söyleyebilirim, bu beyler boğaz köprüsünü yapamayacaklar. Niçin mi diyeceksiniz? Bir kaç gün önce gazetelerde bir haber vardı: Ruslar da Boğaz köprüsünün yapımına talip olmuşlar. Oysa köprüyü taa 1956 yılından beri hep Amerikalı Morrison firması tezgâhlayıp duruyor. İşler tam yoluna girmişti, köprü, ikinci beş yıllık kalkınma plânına alınmıştı, yani tam Morrison firmasına ihale edilecekti, ortaya SHELL ve BP adlı iki petrol şirketinin perde gerisinden ayarladıkları bir İngiliz şirketi çıktı. İşler karıştı. Şimdi de Ruslar el attılar bu işe. İşin artık Morrisona ihalesi biraz zorlaştı. Eminiz, Morrison bu işi alamayınca, kimseye de bırakmaz. Yani köprü yapılamaz.

SIRA İŞÇİLERDE...

Görüyorsunuz, meseleler nasıl zincirleme birbirine bağlı. Eğitim diyorsunuz, nerelere varıyorsunuz. Meselelerin kökü hep yabancı çıkarlarına dayandığından, tek başına ele alınamıyorlar. Ülkemizdeki sendikalizmin de bunlardan farklı bir yapısı yoktur. Hele işçilerimiz de, sarı sendikaların yönetimine bir el atsınlar, sendika idarehanelerini bir işgal etsinler, göreceksiniz, ses nereden gelecek. Ama eminim, iki yıla kalmaz, işçilerimiz de, öğrencilerinkine benzer bir davranışla girişeceklerdir.

Nice güzel günlere.

Not : Bu yazı, Derby boykotundan önce yazılmıştır.

metler yerine, sendikacılığın yozlaştırıcı eylemlerde bulunmuştur.

Türkiye Tekstil, Örne ve Giyim Sanayii İşçileri (Teksif) Sendikası'na 1965 yılında Vahap Güvençle birlikte bir takım tertipçiler 18.8.1965 tarihinde Ankara'da kanuna ve tüzüğe aykırı bir merkez genel kurulu toplantısı (kongre) yapmışlardır. Yine bu yöneticiler bu kongrenin kanunsuzluğunu dava eden İstanbul Merkez Şubesi yöneticilerini ihraçla, haklarında tertibe müstenit 527 bin liralık zimmet ve suiistimal dâvası açarak masum insanlara çamur atmak suretiyle işbaşında kalmaya teşebbüs etmişlerdir. Senatör atanan Vahap Güvenç 18.8.1965 tarihinde kanuna ve tüzüğe aykırı olarak toplanan Teksif Merkez Genel Kurulundan genel sekreter olarak seçilmiştir.

Açılan dâvâ üzerine Ankara Asliye 3. Hukuk Mahkemesi Teksif Sendikası'nın 18.8.1965 tarihli kongresini 21.4.1967 tarih ve 1044/286 sayılı kararıyla iptal etmiş, Yargıtay 2. Hukuk Dairesi de bu kararı 26.6.1967 tarih 3434/3507 sayılı kararıyla onaylamıştır. Karar kesinleşmek üzereyken Teksif Sendikası'nın sorumsuz yöneticileri Ankara'da 19.5.1967 tarihli bir kongreyi mahkeme kararını bertaraf etmek amacıyla yapmışlardır. Bu kongrenin hazırlan-

vam etmektedir.

Mahkemece tayin edilen 3 kişilik bilirkişi kurulu 26.3.1968 tarihli raporlarıyla Teksif'in 19.5.1967 tarihinde yapılan son kongresinin dahi kanuna ve tüzüğe aykırı bulunması nedeniyle iptali gerektiği yolunda mütalâa vermiştir. Böyle olunca da Mahkemece kongrenin iptali cihetine gidilmek gerekecektir. İptali halinde ise, Vahap Güvenç'in Teksif Sendikası'nın seçilmiş genel sekreteri olmadığı bir kere daha hukuken tescil edilecektir. Kanuna ve tüzüğe aykırı, muvazaalı kongrelerle işçiyi temsilen yönetici olarak kendisini gösteren kişinin «seçkin hizmetinin bulunmaması» ve meşru şekilde işçi temsilcisi olmaması sebebiyle senatör olamayacağı aşikârdır.

Bu kişi bir sendikanın başında kalabilmek için 527 bin liralık zimmet ve suiistimal isnadını masum insanlara yapanların içindedir, de. Nitekim Teksif Sendikası'nın İstanbul Merkez Şubesi yöneticileri aleyhine açtığı dâvâyı İstanbul Asliye 2. Hukuk Mahkemesi 1965/783 Esas ve 1968/42 sayılı ve 9.2.1968 tarihli kararıyla reddederek, istirdatı gereken bir para bulunmadığından bahisle Teksif'in açtığı dâvâyı haksız bulmuş böylece Vahap Güvenç ve arkadaşlarının bir tertibi daha neticesiz kalmıştır.

bildirmeyi görev saydık ediyoruz.

Yaşama çalışmalarına katılıp, görevler yaparak vatandaşların uyacakları hukukî belgelerin hazırlayıcısı olacak senatörün, kendisinin herşeyden önce huku-

Bilgilerinize saygılarımızla sunarız.

Genel Başkan
Rıza GÜVEN

Genel Sekreter V.
Hüseyin Akduman

Tatlı Sert

(Başarata 1. sayfada)

Aldarına «gâvur» dediğimiz yabancılar atılmışlar arabalarına günlük, güneşlik diye yurdumuza geliyorlar. Bir, iki dışında hepsi de emekçi. Kadınlı, kızılı çığlık çığığa kuma, denize atıyorlar kendilerini. Besleniyor, dinleniyorlar. Sonra, dinlenmiş, neşeli, dinç, güneşten bronzlaşmış renkleriyle dönüyorlar yurtlarına... Bizim emekçinin burnunun dibinde deniz, kum. Gidebilirse gitsin bakalım. Emeginin karşılığı verilmediğinden kahırdan kurtulup denize, kuma, güneşe koşmuyor... Yine o sarı benizle, uğultusu hayatını doldurmuş fabrikanın yolunu tutuyor... Sonra çıkıyor Türkiye'deki mutlu azınlık ve yordakçıları «cennet vatan» için demokrasi nutukları atıyor. Atacaklar tabii: En güzel yerlerde denize giren, deniz araçlarıyla su üstünde «fink atan», akşamları iyice doldurulmuş mideleri, çakırkeyif halleriyle Boğazın mehtabında öpüşüp, sevişenler onlar. Sorarsanız, ne karıştıyorsunuz derler, kötü kötü bakarlarsın insana. Vatandaş «oy» verip getirmiş onların düzenini de. Böyle olunca karışamazsınız, denizaracında keyif çatar, isterse boğazda sevişir, koklaşır... Oysa halk eğitilmek için, iyi barınmak, beslenmek, insanca çalışmak ve dinlenmek için «oy» vermiş. Oyunu verdin ya, karışma demişler; vatandaş da karışmıyor.

Vatandaş karışmıyor. Kahırlı olduğu, geçinmek için didindiği, dinlenmek için beklediği, yemek için umutlandığı, eğitilmek için beklediği ve de yıllar geçtiği halde karışmıyor. Devletin, yani halkın olan denize, kuma halkın sırtından geçinenler gittiği; dinlenmeyi halk yerine mutlu azınlık yaptığı, Anayasa hep tersini söylediği halde, vatandaş karışmıyor.

Bir de karışacağı gün gelirse, bak o yutturmacayla demokrasi oynayanların haline...

Böyle mutlu yazların geleceğine inanıyoruz. Bu yaz böyle geçse de...

Abdullah SERT

DOSTLARLA demir taş ceyhun

Koyun can derdinde kasap et derdinde

Son üniversite olayları, gerçekten çok anlamlıydı. Olayların dürtüsüyle bir yandan eğitim düzenimizin iç yüzü gözler önüne serilirken, öte yandan da kültürel yapımızı şöyle bir teraziye vurma imkânına kavuştuk Üstelik, bu tartma sırasında nice nice kişilerin, hani aydın sandığımız, hani yurtsever sanıp da yönetimi kendisine teslim ettiğimiz nice kişilerin, koltuklarının altında saklı olan haçlar ortaya çıkıverdi.

ÜNİVERSİTE DEĞİL, MEGER TİCARETHANE İMİŞ....

Kulaktan kulağa duyardık. Üniversiteye girmek bir başka dert, çıkmak daha başka bir dert diye söylenir dururdu. Meğer gerçekmiş. Bir kere eğitim, öyle, halka dönük bir eğitim değilmiş. Öğrenciler, ilk olarak bu düzene baş kaldırdılar, halka dönük bir eğitim isteriz dediler. Düşünsenize, dışımızdan tırnağımızdan artırdık, çocuğumuzu üniversiteye gönderiyoruz, ama çocuklarımız bize hizmet edecek şekilde eğitilmiyorlar. Peki kime hizmet edecek şekilde eğitiliyorlar? Gayet açık. Doktorlarımız Amerika'ya göç ediyorlar. Mühendislerimiz, mimarlarımız Avrupadalar. Hukukçularımız, iktisatçılarımız, zengin emekçiyi daha çok sömürmesine yardımcıları. Yani yabancılara hizmet edecek şekilde yetiştiriliyorlar, yabancıların yurt içindeki ortaklarına yardım edecek şekilde yetiştiriliyorlar Kitap ticareti üniversitelerimizdeymiş. Hastahane ticareti, klinik ticareti, yazıhane ticareti, müşavirlik ticareti, en sonunda da özel okul ticareti hep üniversitelerimizdeymiş meğer.

ÜMİT PARLAMENTODAYDI....

Konu parlamentoya getirildiğinde, artık bu iş köklü bir çözüme kavuşturulur ümidiyle yürekte sevinmiştik. Oysa gördük parlamentodaki tartışmaları da. Saygıdeğer politikacılarımız, gene birbirlerine sövmekle yetindiler. Hele Süleyman Demirel'in bir konuşması vardı ki, doğrusu evlere şenlik. Allah rızası için bir kişi olsun çıkmadı, eğitim düzenimizin bir sömürge eğitimi halinde olduğunu açıklayan. Taaa Tanzimattan bu yana eğitimimizin, yabancılar tarafından kontrol altına alındığını, o günden bu güne yüzlerce yabancı okul kurulduğunu, 1950 den sonra üniversitelerimizin de artık yabancıların denetimine geçtiğini, tamamen yabancı sermayeyle üniversite kurulmasının nedenlerini ve eğitim düzenimizin bir sömürge eğitimi düzenine sokulduğunu açıklayan bir kişi bile çıkmadı. Peki ne yaptılar? Hiç.. Sadaka verir gibi, öğrenci burslarını 100 lira daha artırdılar ve bu üniversite olaylarının dışardan beslendiği gibi, tamamen gerçeğe aykırı teşhislerle olayları dejenere etmeye çalıştılar.

15 GÜNDE BİR bahir ersoy

Üniversite Olayları Üstüne

Üniversite Rektör, Şerif Egeli'ye bugün teslim edilmiş. Artık kağıt bahis konusu olmamak gerekir. Hani Sayın Rektör «kapanan üniversitenin mallarını hükümet korur. Zabıta bu konuyu halleder» demişti ya işte koruma işi burada bitmiş olmalı. Artık zabıta üniversiteye gelmeyecek, gençlerle zabitanın nahoş tablolar çizmesini bekleyenler bu isteklerinde hüsrana uğrayacaklardır. Rektörün âkıbetini hesap etmeden ortaya attığı konunun yüreklerde yarattığı ürpertinin izleri bugünü yaşıyanların ölümüne kadar silinmeyecek derinliği taşıyor. Sayın Egeli Üniversiteyi teslim alırken bu sözünün kendisine yüklediği tarihi sorumluluğu hatırladı mı bilmem? Ama geçmişteki olayları yaşıyanlar, kendisinin bütün hareketlerini dikkatle izliyecek, gerektiğinde diğer hükümünü bunları düşünerek verecektir.

Adalet mülkün temeli ise eğitim adaletin mayasıdır. Asrımızda, Eğitimden mahrum bir adalet mekanizmasını düşünememek bile imkânsız. Böylesine mühim bir dalın en üst ve nirengi müessesesinin zirvesinde bulunan kişilerin söz

ve davranışlarının, âmme kontrolünde bulunduğunu hatırlatmaya lüzum var mı bilemiyoruz? Ama ders yılının açılışında üniversitede yapılan merasimde bugünü haber veren olaylara Sayın Egeli muhatap olmuştur. Bu açık bir hakikattir. Gerek sayın Egeli gerekse kurmayları o günkü olayları ciddiye değerlendirip tedbirlerini bul salardı bugün İstanbul Üniversitesi adına yukarıdaki söz tarihin gök kubbesine çivilenen kara tabelâ olmaz bugünkü çıkmazın ıstırapı gençlerimize, onların velilerine ve tüm halka çekirilmez, bir toplumun yaşantı düzenindeki akış bozulmazdı. Evet Üniversite işgalcileri tarafından dün Sayın Rektöre teslim edilmiş. Onyedünlük boykotun üniversite sorumluları üzerinde ne gibi olumlu etki yaptığını biraz sonra öğreneceğiz. Ancak boykotun devamında yapılan kritikler çok önem taşıyor: Basın ekseriyetle gençleri haklı görüyor. Üniversitede gerçek bir reformun gereğini belirtiyor. Aksak ve istismar konularını uzun ve seri makaleler halinde yayınlıyor. Hocaların kitap ticaretinden tutun da kişisel davranışlarına kadar birçok taraflar aydınlanıyor.

Gençleri suçlayanlar olmuşsa da bunların sesleri oldukça kesik çıkıyor. Gençlerin ağırbaşlı ve hesaplı davranışları bu tüm düşüncelerin ellerindeki hücum silâhları etkisiz hale getirmiştir. Boykotçuların ellerindeki hücum silâhlarını aleyhlerine çevirmeden (bir iki parti hariç) Siyasî partilerin cümlesini kendilerini ve isteklerini destekler hale getirmeleri güzel olmuştur.

Parlamento müzakereleri ile parlamenterlerimizin görüşleri belirlemiştir.

Simdi bütün dikkatler üniversite öğretim üyelerine çevrilmiştir. Maziden bu yana üniversite gençlerinin biriken dertlerinin halli için ciddi olarak eğilirse mesele yok.

Eğer bir taraftan isteklere eğilir görünüp öbür yandan hareketin hukuka aykırılığı konusu işlenirse veya hissi davranışlarla toplum heyecanını taşırmalar veyahut toplumu uyutma çabaları sezilirse o zaman bütün ümitler suya düşecek ve millet bir kere daha aldatılmanın acısını içine sindirip suçlulara verilecek cezayı aramaya başlayacak. Belki de bulacak. Fakat vakit geçmiş olacak.

Sendikamız sayın Sunay'ı uyardı

(Baştarafı 1. sayfa)
ru şekilde sendikacı sıfatını haiz değildir, dolayısıyla işçi kesimiyle bağları bulunmamaktadır. Kaldı ki, aşağıda belirttiğimiz nedenlerden daha iyiye ve daha güzele uzanan sendikalar

ması ve yürütümü de Vahap Güvenç'in iştirakiyle yapılmıştır. 19.5.1967 tarihinde yapılan bu kongrenin de iptali dava edilmiştir. Ve Ankara 13. Asliye Hukuk Mahkemesi'nde 967/448 esas sayısı ile dâvâ de-

Her haliyle kanunsuzluğu prensip haline getirmiş bulunan bir kuruluşun kanun dışı yöneticisi olan ve işçiyi temsil ettiği iddia olunan Vahap Güvenç adındaki senatörün hukukî ve fiilî durumunu Zâtinalinize

ka ve hakka saygılı olması gerektiği açıktır. Hukuka ve hakka saygısı bulunmayan, Anayasaya uygun bir hizmeti olmayan ve kesinlikle işçiyi temsil edemeyen bu senatörün durumunu sayın Makamınıza arz

Hüdaverdi Talay
Kartaltepe Terakki Cad. Barbaros
Sokak No:102/2 BAKIRKÖY

8

TEMMUZ

1968

PAZARTESİ

YIL: 1 SAYI: 1

TEKSTİL

ONBEŞ GÜNDE BİR YAYINLANIR TEKSTİL İŞÇİLERİ SENDİKASI ORGANIDIR

Sahibi :
Rıza GÜVEN

— Tekstil İşçileri
sendikası adına—

Yazı İşleri Müdürü:
Bahir ERSOY

ADRES: Cağaloğlu, Sıhhiye Apt.
Kat 3 İstanbul Telefon 27 67 82
Dizgi: Meydan Gazetecilik ve
Neşriyat Limited Şirketi
BASKI: Bilmen Matbaası

UÇ KIŞILIK BİLİRKİŞİ RAPORU

Teksif Kanunsuzluk Denizinde Can Çekişiyor!

- 1 TEKSİF SON KONGRESİNİ İKİ YIL DOLMADAN YAPMIŞTIR. OLAĞAN KONGRE ASGARİ İKİ YIL DOLMADAN YAPILAMAZ.
- 2 KANUNSUZ OLARAK TOPLANAN KONGRE MAHKEME KARARINI BERTARAF EDİCİ NİTELİKTE KARAR ALAMAZ!
- 3 SON KURUL ÇALIŞMALARI YETKİSİZ BİR HEYET TARAFINDAN YÜRÜTÜLMÜŞTÜR.

Hukuk devletinde mücadele kanunlar yolu ile olur. Kanun yolunda zorbalık, kanun yolunda, Kanun-tanımazlık para etmez. İşçilere palavra sıkarak saltanat sürmek de uzun süre para etmez. Sıkılan palavra limon gibi tad vermeye başladı mı, hesap sorulmaya da başlanır. Şimdi siz Tekstil işkolunda çalışan işçiler ve bütün Türk işçileri aşağıdaki bilirkişi raporunu bir dikkatle okuyunuz hele. Bir dikkatle ve de ibretle okuyunuz. Bu raporda sendikacılığı dejener edenleri, kanunları çiğneyerek işçi parasiyle saltanat sürenleri, işçiye ihanet eden şebekeleri, sahtekârları

göreceksiniz. Bu rapor da birşey daha göre-

Rıza Güven İstanbul Merkez Şube Başkanı o meşhur kongrede konuşurken

Senatör olarak tayin edilen V. Güvenç meşru şekilde sendikacı hüviyetine sahip değildir

YA BOĞAZ KÖPRÜSÜ...

Hele hele bu eğitim tartışmaları sırasında Süleyman Demirel'in bir boğaz köprüsü savunması vardı ki, Şair Eşref duymasın. Rahmetli Neyzen Teyfik sağolsaydı, ne derdi, tahmin edilir. Eğitim reformunun gerçekleştirilmesi için gerekli para yok diyen iktidar sözcülerine karşı, bir «contre proje» yani bir karşı proje olarak ortaya atılan boğaz köprüsü örneği, doğrusu AP Genel Başkanı tarafından enfes savunuldu. Muhafız parti sözcüleri diyorlardı ki Boğaz köprüsü için harcayacağımız milyonları eğitim reformu için harcayın yani bir contre proje olarak, eğitim reformu projesini öne sürüyorlardı. Demirel ise, bu milletin parısıyla kurulmuş olan kürsüden, sizin arabalarınız beklemeden geçsin diye köprüyü yapacağız diyordu. Bir kaç yıl sonra diyordu, deniz işçileri de, vapur işçileri de grev yaptıklarında, boykot yaptıklarında, arabalarınız günlerce, boğazın bir yakasından diğer yakasına geçemeyecek, beklemiyeniz diye köprüyü yapacağız. Yani, Demirel, sanki hâlâ Morison firmasının komisyoncusu imiş gibi, Yüce Meclise dolmuş, özel arabalı beylerle pazarlık yapıyordu. Ve şimdiden de, ilerde işçilerin haklarını vermeyeceklerini ima ediyordu. Biz diyoruz, işçilerin haklarını vermeyiz, onlar kendilerine Anayasanın tanıdığı direnme haklarını kullanırlar, grev yaparlarsa, biz, şimdiden köprü yaparsak, grevlerinin bir hükmü kalmaz ve haklarını vermesek de olur. Yani, görüyorsunuz, köprü, deniz işçilerinin haklarını istemeleri için, bir baskı unsuru olarak düşünülüyor. Yoksa, trafik, şehri yapısı falan, millî ekonomi v.s., hep lâfi güzaf.

AMA, KÖPRÜYÜ YAPACAKLAR...

Ama şunu şimdiden sizlere söyleyebilirim, bu beyler boğaz köprüsünü yapamayacaklar. Niçin mi diyeceksiniz? Bir kaç gün önce gazetelerde bir haber vardı: Ruslar da Boğaz köprüsünün yapımına talip olmuşlar. Oysa köprüyü taa 1956 yılından beri hep Amerikalı Morrison firması tezgâhlayıp duruyor. İşler tam yoluna girmişti, köprü, ikinci beş yıllık kalkınma plânına alınmıştı, yani tam Morrison firmasına ihale edilecekti, ortaya SHELL ve BP adlı iki petrol şirketinin perde gerisinden ayarladıkları bir İngiliz şirketi çıktı. İşler karıştı. Şimdi de Ruslar el attılar bu işe. İşin artık Morrisona ihalesi biraz zorlaştı. Eminiz, Morrison bu işi alamayınca, kimseye de bırakmaz. Yani köprü yapılamaz.

SIRA İŞÇİLERDE...

Görüyorsunuz, meseleler nasıl zincirleme birbirine bağlı. Eğitim diyorsunuz, nerelere varıyorsunuz. Meselelerin kökü hep yabancı çıkarlarına dayandığından, tek başına ele alınamıyorlar. Ülkemizdeki sendikalizmin de bunlardan farklı bir yapısı yoktur. Hele işçilerimiz de, sarı sendikaların yönetimine bir el atsınlar, sendika idarehanelerini bir işgal etsinler, göreceksiniz, ses nereden gelecek. Ama eminim, iki yıla kalmaz, işçilerimiz de, öğrencilerinkine benzer bir davranışla girişeceklerdir.

Nice güzel günler.

Not : Bu yazı, Derby boykotundan önce yazılmıştır.

metler yerine, sendikacılığı yozlaştırıcı eylemlerde bulunmuştur.

Türkiye Tekstil, Örme ve Giyim Sanayii İşçileri (Teksif) Sendikası'na 1965 yılında Vahap Güvençle birlikte bir takım tertipçiler 18.8.1965 tarihinde Ankara'da kanuna ve tüzüğe aykırı bir merkez genel kurulu toplantısı (kongre) yapmışlardır. Yine bu yöneticiler bu kongrenin kanunsuzluğunu dava eden İstanbul Merkez Şubesi yöneticilerini ihraçla, haklarında tertibe müstenit 527 bin liralık zimmet ve suiistimal dâvası açarak masum insanlara çamur atmak suretiyle işbaşında kalmaya teşebbüs etmişlerdir. Senatör atanan Vahap Güvenç 18.8.1965 tarihinde kanuna ve tüzüğe aykırı olarak toplanan Teksif Merkez Genel Kurulundan genel sekreter olarak seçilmiştir.

Açılan dâvâ üzerine Ankara Asliye 3. Hukuk Mahkemesi Teksif Sendikası'nın 18.8.1965 tarihli kongresini 21.4.1967 tarih ve 1044/286 sayılı kararıyla iptal etmiş, Yargıtay 2. Hukuk Dairesi de bu kararı 26.6.1967 tarih 3434/3507 sayılı kararıyla onaylamıştır. Karar kesinleşmek üzereyken Teksif Sendikası'nın sorumsuz yöneticileri Ankara'da 19.5.1967 tarihli bir kongreyi mahkeme kararını bertaraf etmek amacıyla yapmışlardır. Bu kongrenin hazırlan-

vam etmektedir.

Mahkemece tayin edilen 3 kişilik bilirkişi kurulu 26.3.1968 tarihli raporlarıyla Teksif'in 19.5.1967 tarihinde yapılan son kongresinin dahi kanuna ve tüzüğe aykırı bulunması nedeniyle iptali gerektiği yolunda mütalâa vermiştir. Böyle olunca da Mahkemece kongrenin iptali cihetine gidilmek gerekecektir. İptali halinde ise, Vahap Güvenç'in Teksif Sendikası'nın seçilmiş genel sekreteri olmadığı bir kere daha hukuken tescil edilecektir. Kanuna ve tüzüğe aykırı, muvazaalı kongrelerle işçiyi temsilen yönetici olarak kendisini gösteren kişinin «seçkin hizmetinin bulunmaması» ve meşru şekilde işçi temsilcisi olmaması sebebiyle senatör olamayacağı aşikârdır.

Bu kişi bir sendikanın başında kalabilmek için 527 bin liralık zimmêt ve suiistimal isnadını masum insanlara yapanların içindedir, de. Nitekim Teksif Sendikası'nın İstanbul Merkez Şubesi yöneticileri aleyhine açtığı dâvâyı İstanbul Asliye 2. Hukuk Mahkemesi 1965/783 Esas ve 1968/42 sayılı ve 9.2.1968 tarihli kararıyla reddederek, istirdatı gereken bir para bulunmadığından bahisle Teksif'in açtığı dâvâyı haksız bulmuş böylece Vahap Güvenç ve arkadaşlarının bir tertibi daha neticesiz kalmıştır.

bildirmeyi görev saydık. ediyoruz.

Yaşama çalışmalarına katılıp, görevler yaparak vatandaşların uyacakları hukukî belgelerin hazırlayıcısı olacak senatörün, kendisinin herşeyden önce huku-

Bilgilerinize saygılarımızla sunarız.

Genel Başkan

Rıza GÜVEN

Genel Sekreter V.

Hüseyin Akduman

Tatlı Sert

(Baştarafı 1. sayfada)

Aldarına «gâvur» dediğimiz yabancılar atlamışlar arabalarına günlük, güneşlik diye yurdumuza geliyorlar. Bir, iki dışında hepsi de emekçi. Kadınlı, kızlı çığlık çığlığa kuma, denize atıyorlar kendilerini. Besleniyor, dinleniyorlar. Sonra, dinlenmiş, neşeli, dinç, güneşten bronzlaşmış renkleriyle dönüyorlar yurtlarına... Bizim emekçinin burnunun dibinde deniz, kum. Gidebilirse gitsin bakalım. Emeginin karşılığı verilmediğinden kahırdan kurtulup denize, kuma, güneşe koşmuyor... Yine o sarı benizle, uğultusu hayatını doldurmuş fabrikanın yolunu tutuyor... Sonra çıkıyor Türkiye'deki mutlu azınlık ve yarıdakçılar «cennet vatan» için demokrasi nutukları atıyor. Atacaklar tabii: En güzel yerlerde denize giren, deniz araçlarıyla su üstünde «fink atan», akşamları iyice doldurulmuş mideleri, çakırkeyif halleriyle Boğazın mehtabında öpüşüp, sevişenler onlar. Sorarsanız, ne karıştıyorsunuz derler, kötü kötü bakarlarsa insana. Vatandaş «oy» verip getirmiş onların düzenini de. Böyle olunca karışamazsınız, denizaracında keyif çatar, isterse boğazda sevişir, koklaşır... Oysa halk eğitilmek için, iyi barınmak, beslenmek, insanca çalışmak ve dinlenmek için «oy» vermiş. Oyunu verdin ya, karışma demişler; vatandaş da karışmıyor.

Vatandaş karışmıyor. Kahurlu olduğu, geçinmek için didindiği, dinlenmek için beklediği, yemek için umutlandığı, eğitilmek için beklediği ve de yıllar geçtiği halde karışmıyor. Devletin, yani halkın olan denize, kuma halkın sırtından geçirenler gittiği; dinlenmeyi halk yerine mutlu azınlık yaptığı, Anayasa hep tersini söylediği halde, vatandaş karışmıyor.

Bir de karışacağı gün gelirse, bak o yutturmacayla demokrasi oynayanların haline...

Böyle mutlu yazların geleceğine inanıyoruz. Bu yaz böyle geçse de...

Abdullah SERT

BASITAZI rıza güven

Sendikacılığımızı yozlaştıranlarla sonuna kadar savaşaacağız

1965'in Ağustos sıcağında Çalışma Bakanlığı Toplantı Salonunda yapılan TEKSİF Genel Kurulunun kanunsuz ve bu genel kurulu düzenleyenlerin de sahtekâr olduğunu söylemiştik. Bu kanunsuz kongreyi yöneten Türk-İş'in çok sayın başkanı Demirsoy'a tüzüğün âmir hükümlerinin uygulanması gerektiğini hatırlattığımızda bununla ilgili olarak verdiğimiz önergeyi reddettirmenin yollarını aramıştı. Reddedilen önergemiz bir gerçeği dile getirdiğinden genel kurul kararına tekrar itiraz ettik. «Tüzükten bahsedilince ilgili hükmün uygulanması gerekir» dedik. Ancak, Demirsoy, «Genel kurul herşeye hâkimdir» diyerek klâsik metodla kanun tanımazları himaye etti. Bunun üzerine yargı organlarına başvurmak suretiyle aldığımız tesbit kararı ile tüzüğün uygulanacağını umduk. Oysa, aynı «büyük sendikacı'nın yönettiği kanunsuz kongrede mahkeme kararı bile reddedilmişti. Mahkeme kararını bile tanımayan bir genel kurulun ne kadar meşru olabileceği kolayca anlaşılabilir. Bu beylere hatırlattık. Dedik ki:

«— Siz cinayet işliyorsunuz!»

El cevap;

«— Genel kurul herşeye hâkimdir.»

«— Bu yaptığımız haksızlıktan da öte birşeydir.» Dedik, yeminliyiz, dediler.

Biz açıkça yapılan bu kepazelik karşısında dâva hakkımızı saklı tutarak kongreyi terkettik. Bununla ilgili olarak verdiğimiz önergeyi eline alan Demirsoy, yüzbine yakın tekstil işçisine en büyük ihaneti o gün işledi. Türk-İş Yönetim Kurulunun bu uyuşmazlığı gidermek için aldığı kararın uygulanmaması da Demirsoy'un ihanet zincirine yeni halkalar ekledi.

Demirsoy şöyle diyordu: «Siz dâvanızı açın. Haklı çıkarsanız Türk — İş yanınızda olacaktır!» Biz dâvayı açınca da aynı adam, Türk-İş avukatlarını haksızların emrine veriyordu. TEKSİF'in bu meşhur kanun, tanımazları işbaşına gelince muka-

(Devamı 4. sayfada)

ceksiniz: Tekstil işçileri sendikası bu kanun tanımazlara açıkça hesap soruyor.

Ve gerçekten hesap sormanın tam zamanı, işte bilirkişi raporu: İyice okuyup bir de sizler yargılayın bu sahte kârları:

(Devamı 4. sayfada)

Teksif Sömürgeciliği Sona Ermelidir

Herimizin bildiği gibi Teksif emekçi parasını yağma eden sarı sendikalardan biridir. Zaten bu tip sendikaların amacı emekçi parasını çarçur etmek ve bir nevi sendika-patron oyunu oynamaktır. Şimdi biz burada bu gerçeği dile getirmek için ufak bir mukayese yapmakla iktifa edeceğiz. 1965 yılında TEKSİF'in Yedikule şubesinin üye sayısı 6000 civarında olup şubenin 22 aylık gider yekünü 28 bin lira idi. Bu masraf sonradan bu sendika ağalarının zimmet diye nitelenmiş ve dâvâ açılmıştı ki dâvanın sonucu malum, redde uğramıştı. Şimdi aynı şubenin 30.5.1968 tarihine kadar iki yıllık gideri 268.449,11 TL olarak görünmektedir. Üye sayı ise 5000 civarındadır. Yani eskisine göre üye sayısı dü-

(Devamı 4. sayfada)

Sendikamız sayın Sunay'ı uyardı

Bilindiği gibi senato seçimlerine paralel olarak Cumhurbaşkanı Sayın Cevdet Sunay tarafından yapılan konjenan atamalarında işçi kesiminden TEKSİF'in genel sekreteri Vahap Güvenç senatör olarak Meclise girmişti. Hâla Sunay'ın bu konuda yanıtıldığı kanısını taşıdığım bu husus ile ilgili olarak Sayın Cumhurbaşkanına Sendikamızca şu yazı gönderilmiştir:

Sayın Cevdet SUNAY
Cumhurbaşkanı
ANKARA

TÜRKİYE Tekstil, Örne ve Giyim Sanayii İşçileri Sendikası (Teksif)'in Genel Sekreteri bulunan Vahap Güvenç'in konjenan senatörü olarak Zâtiâliniz tarafından tâyin edildiğini öğrenmiş bulunuyoruz.

İşçi sendikasıdan bir kişinin senatör olarak tayin edilebilmesi için işçiyi temsil etmesi ve en azından düşünce ve eylemi ile temsil ettiği kitleye yaraşır bulunması gerektiği açıktır. Bu amaçladır ki, Anayasamızın 72. maddesi «çeşitli alanlarda seçkin hizmetleriyle tanınmış...» olan niteliğini tayin edilecek senatör için zorunlu kılmıştır.

Senatör olarak tayin edilen Vahap Güvenç, meş-

(Devamı 2. sayfada)

TATLI SERT abdullah sert Yaz Geldi

Uzun süren bir kıştan sonra, arada boşalveren sağnaklarıyla yaz geldi.. Sıcaklar bastırdı.

Yaz, sıcağıyla, deniziyle, dağ havasıyla bir dinlenme mevsimidir. Yılın yorgunluğundan, kışın sıkıntısından ve de diğer dertlerden sıyrılmamanın yolu yazın dinlenme olanığının kişinin eline geçmesidir. Günlerce, aylarca tezgâh gü-rültüleri içinde yorulmuş, yıpranmış tekstil işçisi için de tüm emekçiler için de daha iyi yarınlara dinlenmiş bir vücutla girmek gereği Anayasamızın 44. maddesinde «dinlenme hakkı» adıyla yer alıyor. Anayasa böyle diyor ama, uygulamada Türk emekçisinin bu haktan yararlandığı ileri sürülebilir mi? Aldığı ücreti kendi boğazına dahi zor yetişen, kötü barınma şartları, çocuk çocuğu geçindirme derdi içinde olan emekçinin yıllık izinde dinlenme olanığı var mıdır? Alacağı yıllık izin parası daha eline geçmeden bakkalında, kasabında eriyip gitmiştir Aybaşını, ya da hafta sonunu nasıl bulacağını kara-kara düşünen insan, nasıl olur da dinlenme olanığına kavuşur...

Öysa dinlenmedir beden ve ruh sağlığını bir açıdan sağlayacak olan. Bunun içindir ki, nımun, çocuğun giysilerini, yeme içme zorluklarını ev kirasını, yol parasını, hastalığını düşünmüş, geçim sıkıntısıyla eriyip gitmiş kişiyi olanakları değiştirmeden gelin de dinlendirin siz, gelin de beden ve ruh sağlığına kavuşturun. Hamekten kavrulmuş ve de kavrulmakta olan kişiyi dışının kovuğunda kalacak yıllık izin parasıyla gönderin izine, sonra da dinlendi, deyin.

(Devamı 2. sayfada)

MEKİK a. soyer Karanlığın sonu gelecek

Gün doğuyor, gün batıyor. Yapraklar sararıp çiçekler açıp soluyor. Karanlıkla aydınlık birbirini kovalıyor. Dünya gürültüler ve sessizlikler için de dönüyor. Bitkiler, hayvanlar, insanlar bu sahne de çeşitli görüntülerle boy gösteriyor. Hayvanları da insanları da bazen birbirleri ile oynuyarak kimi zaman severek veya didişerek yaşantılarını sürdürürken seyrediyoruz. Bu hen game içinde hayat müsbet düşününlerin mi? Yoksa sadece düşününlerin mi? veya bitkisel ömür sürenlerin mi yüzüne gülüyor bilmez. Ama görülen bir gerçek fırladık rüzgâra karşı ve hayatını ona borçlu dönüyor, kırılıncaya kadar. Kimbilir belki bu da bir sır taşıyor bizim anlamadığımız. Ona sitem etmek onu anlamamaktan ileri gelebilir.

Düşününlerin bazıları da pervane gibi veya ay çiçeği gibi demek belki daha doğru olacak. Buldukları yerde çeşitli oyun oynarlar.

Bazı sendikalar var, çok

KÜRSÜ f. pınarbaşı

Son üç sene içersindeki olaylar, analiz edilirse dün ve bugün Teksif Sendikasının başına hasbelkader gelmiş olan yöneticiler, mazide iflâs etmiş bir zihniyetin metodu ile çalıştıkları apaçık görüldüğü gibi, aşırı derecede de partizan oldukları gözden kaçmamaktadır.

Zaten bir kaç sızmanın dışında, kendilerinin iktidar parti'sinin militanı olduklarını açıkça söylemektedirler.

Bence her hangi bir parti'nin sempatizanı olmak suç değildir. Asıl suç, temsil etmiş olduğu kitleye, (x) parti maddî ve manevî yönden ihanet ederse, o partiyi körü körüne tekrar desteklemektir.

Kabul etmek lâzım ki, dün bir bütün olan, Türkiye'nin en güçlü Sendikası haline gelen Teksif, gayet tabii yıldırımları üzerin çekecekti. Her türlü siyasî görüşü olan sendikacılar tarafından yönetilen bu sendika, iktidar veya muhalefet partileri için daima huzursuzluktu. Bu sendikanın siyasî görüşünü bir yörüngeye oturtmak düşünülse bile, cesaret etmek zordu.

Fakat, geçmişten intikam almak için fırsat kollayanlar, bu imkânı 1965 seçimlerinde elde ettiler. İlk işleri bütün Cemiyetleri yapmış oldukları Kanun'suz işlemlerle ele geçirmek oldu.

Diğer ana sendikalardaki olayları bir tarafa bırakarak (TEKSİF'in hangi metodlarla Partili Sendikacılar tarafından işgal edildiğine bir göz atalım.)

İhtilâl öncesi Türkiyenin kaderini on sene omuzlarında yüklenen Demokrat Parti 1950 seçimlerinde iktidara geldiği zaman, işçi kuruluşlarına bir çok imkânlar sağladığı muhakkaktır. Seçimlerin vermiş olduğu sarhoşluktan dört sene sonra ayrılan D.P. Sendikaları siyasî baskı altına almak için imkânlar aradı. Sendikalar ve bunların bağlı buldukları birlikleri Kanun'suz kuruluşlar diye kapattırdı. Her direnen Sendikanın karşısına bütün maddî yönleri partiden sağlanan Parti Sendikaları kurdu. O zamanki eme-

imkânlar arayarak, dış bilemekte idiler. Kısa bir süre sonra, yani, 1965 seçiminde Adalet Partisinin iktidara gelmesi ile intikam hırsıyla tutuşan bu insanlar, ilk anlarda mütereddid iken, sonraları satha çıktılar. Daha sonra da ön saflarda ihanetlerine başladılar.

Mazinin sillesini yiyen ağalarının metodları ile; fakat, onların işledikleri hatâlara düşmemek için âzâmi kurnazlık içersinde çalışmaya koyuldular. Mihverleri etrafında dönenlerle, ciğerleri bir kuruş etmeyen, yine bir kuruş için babasını bile öldürebilecek olanları para ile satın aldılar. İktidara sırtlarını dayıyarak, savcıları, mahkemeleri, siyasî baskı altına almak gayretkeşliğine, düştüler. Bir çok Kanun'suz hareketleri efkârı umumîyeye, Allahın adaleti diye yutturmaya çalıştılar. Asıl suçlulara cambazlık yaptırırken, suçsuzları ipe çektirme sevdasına düştüler. Bu sarhoşluk ile kitleden uzaklaşan Sendikacılar, Sendikal Enflasyon yarattılar. İşçileri işverenlere ittikleri halde kendilerini bu mücadelede işverenlerin yanında buldular. Böylece Parti metodları ile çalışan, Sendikacılık ta nasipleri olmayan bu insanlar, siyasî ve kişisel çıkarları yüzünden sendikaları dejenerer ettiler. En kötüsü işçileri Sendikalara karşı soğuttular. Mücadele kudretini yitiren işçiler, her halleri ile küskünlüklerini belirtirlerken (zihniyet işçilerin kaderine bu tip Sendikacılar sayesinde, siyasî yönden de hâkim olmuştu.) Artık Türkiye'de bütün işçi kuruluşlarının başına, bir temennah çakıp, Meclise gidecek olanlar geçmişti.

Bu gerçeği (Reisicumhur Kontejanından Senatoya giren, üç koyu partizan sendikacı teyit etmiyor mu?)

Ama ben şuna inanıyorum. Ergeç bir gün işçiler siyasî görüşlerini bir yana bırakarak, kendi kişisel menfaatlerinin sendikalardan geçtiğini anlayarak, işçinin hakiki müdafii sendikacıları işbaşına getirerek, böylece kurtuluş savaşını kazanırlarken, sendikacı bu hale sokanları teker teker avık-

Tekstil işçisi

Gerçeği Görmeli

YAZI kâni şengül

Sermayecilerin emrinde sendikacılık olmaz! ...

Söyle bir göz atınız büyük sendikalara ve başlarındaki sendika ağalarına. Sendikalarının bü yükklükleri ile sendikacıların ağalıklarını hele bir araştırınız. Bunların kökeninde emekçiyi ayıltan dehşetlikler yatmaktadır. Bunlar nasıl büyük sendika ve de niçin yaldızlı sendika ağaları sorularının cevapları emekçinin ürperip öğrenmesine yetecektir.

Bazı emekçi kardeşlerimiz "bana ne sarı sendikalardan, bana ne sarı sendikacılıktan?" demektedirler. Bu konudaki bahaneçilik çok yanlış bir saplantıdır. Çünkü, sarı sendikacıyı bilmeyen emekçi onun oyunlarına gelmeye mahkûmdur. Emekçi olarak temel görevimiz her türlü sömürüye karşı çıkmak, sömürüyü her gördüğümüz yerde nasırlı ellerimizle etmek olmalıdır. Nedir sendikacılığın hikmeti? Patron sömürüsünü durdurmak, emeğimizin karşılığını almak için mücadele etmek değil mi? Sarı sendikacılığın esası da emekçiyi sömürmektir. Yani bazı açığöz lider pozlular patronun sömürüsüne ortak olmaktadır. Bu ortaklığın kime karşı uygulandığı ise açıktır: Emekçiyeye karşı... Su halde sarı sendikacı emekçiyi patronla ortaklaşa olarak sömüren açığöz işçi liderlerine denir. Patron sömürüsüne göz yummayan emekçi sarı sendikanın sömürüsüne de göz yummamakla görevlidir.

Sarı sendikacıların ilişkileri ya mahallî çapta patronlarla, ya sermayeci sınıf siyasal partileri ile ya da dış ülkelerdeki bir takım işçi veya patron örgütleri iledir. Bunların tümü ile olanları da vardır. İşin içine patron parmağı girdi mi orada emekçiyeye ihanet vardır. Bazı sendikaların dış ülkelerdeki işçi örgütlerine bağlanmaları emperyalizmin sömürüsüne ortak olmak amacını taşır. Bu işte hem emperyalistlerin çıkarları vardır, hem de ona uşaklık eden sarı sendikacıların. Emperyalistlerin çıkarı emekçilerin uyanmamasındadır ki bu işi sarı sendikacı üzerine almıştır. Emperyalist de buna karşılık olarak sendikacıya prim verir. Kısaca bu iş tamamen komisyonculuğa benzer. Sarı sendikacılar, patronlarla emekçiler arasında komisyon-

Teksif kanunsuzluk denizinde can çekişiyor

(Başaralı 1. sayfada)

Ankara Asliye 13. Hukuk Mahkemesi Sayın Hâkimliğine
Ankara

Dosya No: 967/448
Bilirkişi Raporu

Dâvâ : Türkiye Tekstil Örne ve Giyim Sanayii İşçileri Sendikasının 19.5.1967 günü yapılan Genel Kurul toplantısının ve bu toplantıda alınan kararların iptali ile muaraza ve müdahalenin men'i talebidir.

Savunma : Dâvâcıların dâvâ ehliyetini haiz olmadıkları, 18.8.1965 tarihli Genel Kurulun iptali hakkındaki Mahkeme kararının kesinleşmediği anılan genel kurulun iptaline ilişkin kararın yalnız o genel kurul ile ilgili olup dâvâ konusu 19.5.1967 tarihli genel kurulun sendika tüzüğüne uygun olarak toplantıya çağırılıp, usulüne uygun teşekkül ettiğinden dâvânın reddi istenmiştir.

İnceleme : 18.8.1965 tarihli sendika genel kurul kararlarının iptali hakkında evvelce açılan dâvâda Ankara Asliye 3. Hukuk Mahkemesi 12.11.1965 tarih 681-722 sayılı ilâmı ile dâvâyı reddetmiş, Yargıtay 2. Hukuk Dairesinin 30.9.1966 tarih ve 4153-4845 sayılı kararı ile hükmün bozulması üzerine Mahkeme bozmaya uyarak 21.4.1967 tarih ve 1044-286 sayılı ilâmı ile mezkûr genel kurul toplantısı ve bu toplantıda alınan kararların iptaline hükmetmiştir. Yargıtay 2. Hukuk Dairesi 26.6.1967 tarih ve 3434-3507 sayılı kararı ile Mahkeme kararını tasdik etmiş ve sendikanın tashihi karar talebi 26.12.1967 tarih ve 5194-5743 sayılı karar ile reddedilmiştir. Ankara Asliye 3. Hukuk Mahkemesinin bozmaya uyarak itiraz eyletiği 18.8.1965 tarihli genel kurul kararının iptaline mütedair kararı 27.4.1967 tarihinde sendika vekillerine tebliğ olunmuştur. Sendikanın 19.5.1967 tarihinde genel kurul toplantıya çağırılmaya tevessül ettiğinden bahisle dâvâcılar

ğan genel kurulu olduğuna göre, normal müddetinden üç ay önce icra edilmiş ve bu durum tüzüğe aykırı bulunmuştur. Ni tekim, Noterden tasdikli sureti dosyada mevcut bulunan sendika karar defterinin 74. sahifesindeki 15.5.1967 tarihli kararda «Genel Kurulun iki yıl lık süre dolmadan toplanması hususunda müzakere açılması oya kondu» denmiş ve iptali dâvâ konusu genel kurulun toplanma günü 19.5.1967 olarak bu suretle tespit olunmuştur. Nitekim, kendi teşekkül tarzları ve kendilerine vücut veren kongrenin meşruiyetinin yani tüzüğe uygun olup olmadığı kaza mercileri önünde tetkik ve yargılama konusu olduğu bir sırada mahkemenin muhtemelen vereceği kararların hukuki ve fiili neticelerini ortadan kaldırmak maksadına matuf olduğu anlaşılan bu davranışın hukukî yönden himaye görmeyeceği muhakkaktır. Duruşmanın devamı süresince, hattâ iki senelik müddet geçse bile iptali dâvâ edilen kongrece seçilen organların dâvâya ve neticesine dolaylı yollarla müessir olacak şekilde toplantı tertip etmemeleri tüzüğün ruh ve maksadına uygun düşerdi. Gerçekten, 18.8.1965 tarihli Genel Kurul toplantısının ve bu toplantıda alınan kararların iptaline dair Ankara Asliye 3. Hukuk Mahkemesinin kararı 27.4.1967 tarihinde sendika vekillerine tebliğ edilmiştir. Bu durumda yönetim kurulunun toplanarak genel kurulu müddetinden önce toplantıya çağırması, yargıtay 2. Hukuk Dairesinin 30.9.1966 tarih ve 4153-4845 sayılı bozma kararına uyararak itiraz olunan iptal kararının onanması kuvvetle muhtemel olduğundan mahkeme kararı neticelerini bertaraf etmek maksadı ile hareket edildiği kanaatini kuvvetlendirmektedir. Gerçekten;

a) Ankara Asliye 3. Hukuk Mahkemesinin 21.4.1967 tarih ve 1044-286 sayılı kararı, Yargıtay 2. Hukuk Dairesinin 26.6.1967 tarih ve 3434-3507 sayılı kararı ile tasdik edilmiştir.

lerini toptan bertaraf edecek şekilde yeni bir karar almağa yetkisi yoktur.

2 — 19.5.1967 tarihli genel kurul çalışmaları yetkisiz bir heyet tarafından yürütülmüştür. Zira, genel yönetim kuruluna tüzüğün tanımış olduğu yetkilerle mücahez olarak genel kurul hazırlıkları ile ilgili çalışmalar yapmak, tüzüğün 10. maddesinde belirtilen esasa göre subelerden gelecek delege adedinin tespiti ve delegeleri seçmek üzere şube yönetim kurullarına tebligat yapmak, genel kurula ve rilecek genel yönetim ve yürütme kurulları raporlarını hazırlamak için 6 kişilik bir heyet teşkil edilerek bu işlemler yaptırılmıştır. (Sendika karar defterinin noterden tasdikli sureti sahife 2, 3)

3 — Tüzüğün 10. maddesi mucibince genel kurul sendikaya ödenti veren 500 üyeye kadar bir, 501 den 1000 e kadar bir, ve binden yukarı her bin üye için seçilecek birer delegeden başka, merkez yürütme, yönetim, denetleme ve onur kurulları asil üyelerden meydana gelmektedir. 19.5.1967 tarihli genel kurula katılan merkez yürütme, denetleme ve onur kurulları 18.8.1965 tarihli genel kurulda seçilmiş olup bu seçimlerde Ankara Asliye 3. Hukuk Mahkemesinin 21.4.1967 tarihli kararı ile iptal edilmiştir. O halde teşekkül tarzı yönünden dâvâ konusu genel kurul muallakdır. 18.5.1967 tarihli olup bütün delegelerin imzasını taşıyan ve 19.5.1967 tarihli genel kurulda müzakere edilen karar üzerine mezkûr genel kurulda;

«Teklif gereğince genel kurula gelmiş bulunan bu delegelerle toplanmasına ve bu delegelerin tespit şekline bir itiraz olup olmadığı soruldu. Hiç bir itiraz olmadığı anlaşıldıktan sonra durum oya arzedildi ve ittifakla genel kurulun mevcut delegelerle toplanmasına devam etme-

leme kurulları, üyelerine şahsen yetki tanımak suretiyle bu zevata delege sıfatının tanınması yine vasıtalı bir şekilde hukuki varlıkları iptal edilen kurulların genel kurula iştiraklerini sağlamaya matuf olduğundan 19.5.1967 tarihli genel kurul bu yönden de muallak görülmüştür.

Netice : Yukarıda tafsilen arzedilen maddi ve hukuki gerekçelere göre; yapılmış ve bu itibarla usulü dairesinde teşekkül etmemiş olduğu.

b) Binneticce dâvâcılarının iddialarının varit bulunduğu, neticesine varılmıştır.

Durumu tetkik ve takdirlerinize sunarız.

Saygılarımızla
Bilirkişi
Enver KURAY
İMZA
Bilirkişi
Muhsun TUGSAVUL
İMZA
Bilirkişi
ERDOĞAN BİGAT
İMZA

Aslı gibidir:

KARANLIĞIN SONU GELECEK

(Başaralı 3. sayfada)
lışırlar. Bu yönden de toplumu karıştırmak onlar için selâmettir. Başında bu buldukları örgüte bağlı kurulların içlerinde ihtilâf çıkarmakta başarı ararlar. Zira güçlüler iç kavgaya düşerse onlar buldukları noktada rahat ederler. O halde dünya dönmeli onlar bu dönüşte yaşantılarını sürdürmelidir.

Bu ne demek istiyor demeyin. Son birkaç sene içinde Türk sendikalarının en büyük dertleri bu tip kişilerdir. Dönün geriye bakın. Hangi büyük sendika varki büyüklüğü-

Sendikacılığımızı yozlaştıranlarla sonuna kadar savaşıcağız

(Başaralı 1 inci Sayfada)

bil olarak «yavuz hırsız ev sahibini bastırır» uydurma bilirkişi raporları ile 22 yılda yapılan 548.000 liralık İstanbul şubelerin masraflarının 527.000 lirasını suiistimale konu yapmış ve ortalığı karıştırıp, mahkemeyi etkileyeceklerini sanarak havanda su dövmüşlerdi. Bununla da yetinmeyip tümümüze Onur Kuruluna verdiler. Onur Kurulu İstanbul'a geldiği zaman dâva açılmış ve sendikaya tedbir konulmuştu. Bu tedbir kararını alan Onur Kurulu yetkisizlik beyanı ile dâva sonuna kadar gelmemek üzere İstanbul'dan ayrıldı. Tedbir kararının kaldırılması için yaptıkları ayak oyunları sonunda, tedbirden önce yazılan ihraç kararını Onur Kuruluna vermek suretiyle biz dâvacıları TEKSİF üyeliğinden ihraç ettiler. Sandıklar ki biz savaşı alanını terkedeceğiz!

Bizler belli bir çıkarıcı zümresinin keyfi için TEKSİF'ten ihraç edilince pek haklı olarak bugünkü namuslu sendikada görev aldık. İstanbul tekstil işçileri çok kısa bir zaman içerisinde yozlaşan TEKSİF'ten kopmak suretiyle yeni sendikalarında kenetlendiler. Bu defa TEKSİF efendileri sendikamıza sarı damgasını vurmaya kalkıştılar. Oysa sarı sendikanın hangisi olduğunu TEKSİF efendilerinden daha önce görebilen onbinlerce tekstil işçisi vardı.

Günler haftaları, haftalar ayları, aylar da yılları kovaladı. Sonunda açtığımız dâva olumlu sonuçlandı. Mahkeme TEKSİF'in genel kurulunu ve bu genel kurulda alınan tüm kararları iptal etti. Kanunsuzluğu meslek haline getirenler bu defa aceleyle yeni bir kanunsuz kongre daha yaptılar. Amaçları kanunla kovalamacaya girişmek, kanunsuz olduğu halde ille de sendikanın başında oturmak. Bu kongreye başkanlık eden de daima kanunsuzlarla kolkola olmaktan hoşlanan büyük sendikacı Seyfi Demirsoy idi. Oysa bay Demirsoy da çok iyi biliyordu ki bütün bu yapılanlar ve de yapılmakta olanlar kanunsuz davranışlardır. Demirsoy böylece tekerrür eden yüzkarası davranışların başorusu olmaktan, çıkarı yüzünden uzak duramamıştı. Bay Demirsoy'un çabaları ile kanun tanımazların aceleyle aldıkları kongre kararları ve de kendi istekleri ile teşkil edilen üç kişilik tarafsız bilirkişinin verdiği rapor gazetemizin bu sayısında tam metin olarak yer almıştır. Bu ibret belgesi sonuna kadar okunmalı ve sendikacı diye TEKSİF'ten kopmak isteyenlerin kim oldukları

güçlü görünürler, yurt çapında yayılmış örgütlenmiş, öyle olmuş böyle olmuş, ama olmuş bu iş. Bunlardan bir kısmının başına şişen hindiler çöreklenmiş. Kader bu ya... Bunların çakalarından yanlarından geçilmez. Büyük adamdır mübarekler... Herkese yüksekte bakarlar. Hattâ dünü hatırlamazlar. Akıl sadece kendilerinde sanırlar. Dayandıklarını unuturlar. Bilgi kendilerindedir. Hayatın girdi çıktısından yalnız onlar haberdardırlar. Onlara göre insanlar arzularını yerine getirmek için sadece vasıta dır.

Bu kadar şişkin adamlara şöyle bir sokulup tenkit mihenginin süzgecinden geçerseniz kof bir kadavra kalır elinizde. İşte o an onların bitimidir. Onun için çevrelerinin kendilerine sokulmaması için ellerinden geleni yaparlar. En iyi savunmanın hücum olduğunu iyi bilirler. Birden bire nerde yalan, nerde iftira makinası varsa hepsini harekete geçirirler. Yangın yerine çevirirler çevrelerini. Çünkü kurtuluşları buna bağlıdır. Aksi halde buldukları yeri ko ruyamazlar.

Diğer taraftan toplum genellelikle hangi akıma gidiyorsa hemen onun başına geçmiye ve hareketin kahramanı görünmeye çağırılır.

(Devamı 4. sayfada)

tör ruh karşısında mağlûbiyete uğrayan D.P. kurnazca siyasî baskısını bütün Cemiyetlerin üzerinden kaldırdı ve kendisini şirin göstermek için tekrar kuzu postuna sarıldı. Bu politikasını ihtilâle kadar akıllıca devam ettirdi.

1961 Anayasası, Sendikaları artık hürriyetine kavuşturmuştu. Hürdüler. 274-275 sayılı kanunların kabulünden 1965 seçimlerine kadar işçilerin hakiki liderleri devamlı ataklar yaparak, işçiler lehine mesafeler katederlerken, siyasî ihtirasları yüzünden, kitleye sırtı dönük bir köşeye sıkışmış olanlar ise

ARADA BİR h. akduman

İnsanlar hayalperesttir ve düşündüklerinin büyük bir kısmının gerçek olmasını dilerler, bu hayaller içinde de avunarak çok kıymetli günlerini yitiren insanlar çoğunluktadır.

Cemiyetlerdeki bireyler de insan dır ve onların da hayalleri vardır. Hem de pek çok, amma bir eylem içinde olmanın olanağını ısrarla kullanan cemiyetçiler uzun zaman da geçse hayallerinin hiç olmazsa bir kısmının hakikat olduğunu görmenin mutluluğunu tadabilirler.

1959 yılında İstanbul Tekstil Sendikasının Eyüp Şubesinde sendika yöneticiliğine başlayan bir işçi, etrafındaki diğer emekçi arkadaşları ile sendikada bir sürü yazılı ve sözlü teklifler yapmakta idi. Bunlardan rahatsız olan yöneticiler olduğu gibi, sevinen ve teklifleri benimsiyerek savunanlar da vardı ve çoğunlukta idiler.

Bu tekliflerden önemli olanlarının bir kısmı bugün sendikalarca tatbik mevkiine konulmakta ve gerçekten yararlı oldukları da görülmektedir.

Sendikaların çoğunun Şube yöneticileri ile temsilcilerine ve bir kısım üyelerinin ellerine varabilen birer gazetesini vardır. Eksik ve yanlış da olsa bu olumlu çabalar ileride daha verimli hale gelecektir.

Daha Yıllık Ücretli İzin Kanunu çıkmadan önce tartışmaya konulan ta

layacaklardır.

Şu muhakkak ki, Teksif kazara parçalanmamıştır. Sinsi metotlarla çalışan işçinin başına sendikacı olarak, iktidar partisi tarafından tayin edilen ve şimdi vazifesini tam mânâsıyla yaptıklarına inanan hainlerin maksatlı hareketleriyle parçalanmıştır. Teksif'in altındaki zemin, her geçen gün biraz daha kaymaktadır. Bütün Tekstil işçisi, Tekstil Sendikasında kucaklaşacağı günler yakındır. Biz de sabretmesini biliriz. Hem de dişlerimizi gıcırdatmadan. Kollarımız açık olarak...

Gerçekten

kaçılmaz

til kampları için bir sendika yöneticisinin «Havlu ve sabunda ister misiniz» şeklindeki alaylı sorusuna muhatap olan o günün amatör yöneticisi bugün bazı sendikaların tatil kampları kurma çabalarını kıvançla izlemektedir.

Sendikaların toplu iş sözleşmesi döneminden çok önce üretim ve Tüketim ortaklıkları kurmasını dileyen yönetici uzun çabalar sonucu İstanbul Tekstil İşçileri Yardımlaşma Sandığının kuruluşunu sevinç gözyaşları içinde izlemiş ve gurur duymuştu. Amma büyük iddialarla iş başına gelen Teksif'in yeni yöneticileri bu olumlu çabayı işler hale getirmekten kaçındılar ve bu kuruluşu kapattılar.

Şimdi İstanbul'daki Teksif şubelerinden bazılarının birleşerek bir kooperatif kurmakta olduklarını dağıttıkları beyannamelerden öğrenmekteyim. Amma samimiyetlerine inanmıyorum; çünkü samimi olsalardı kuruluşu kapatmaz, onu yaşatarak geliştirirdi. Benim korktuğum odur ki tekstil işçileri bir takım samimi olmayan davranışlar yüzünden çok iyi kuruluşlar olması mümkün olan çabalardan soğuyup bıkmaları. Acaba yapılmak istenen de o mu?

Tekstil işçileri ve tüm emekçiler, eğitim sorununa cevap veren bir gazete, üretim ve tüketim ortaklığı ile ko-

(Devamı 4. sayfada)

culuk yaparlar. Bu iş karşılığında da komisyonlarını alır, meseleyi kapatırlar.

Bizler uyanmakta olan bir ülkenin emekçileri olarak bu tip sendikacıları adım adım izlemek ve onların oyunlarını yer yer ortaya dökmek zorundayız. Aksi halde gerçek anlamda sendikacılığın yeri kalmaz. Sarı sendika olmadan patron tarafından yapılan sömürü, sarı sendikanın varlığı ile daha yaygın hale gelir. Emekçi olarak amacımız sömürüyü durdurmakken görüyoruz ki sarı sendikacıların türemesi ile bu sömürü artmaktadır. Öyleyse bu tip ihanet şebekelerini her ne pahasına olursa olsun yerin dibine sokmanın yollarını ortaklaşa aramak ve namuslu örgütlerin etrafında toplaşmak zorundayız. Karşımıza çıkan küçük hesaplar gücümüzü kıracak hale gelmemelidir.. Öyleyse patronlara karşı sendikacılık, patronların uzağında sendikacılık..

hukuk köşesi

Gazetemiz üyelerinden ve hattâ üyesi bulunmayan tüm tekstil işçilerinin hukukî müşkülleri-ne cevap vermek amacıyla bir köşe açmış bulunmaktadır. Tekstil işçileri bu gibi meseleler karşısında hiç tereddüt etmeden Gazetemize yazı ya da telefonla başvurabilirler. İsteklerin gerekli olanları gazetemizde yayınlanmak suretiyle cevaplanacak, özel mahiyette olanlarına da özel cevaplar verilmeye çalışılacaktır.

dertleşme

Gazetemizin yaptığı yeniliklerden biri de bir «Dertleşme» sütununu açmış olmasıdır. Bu sütun üye olsun olmasın tüm tekstil işçilerinin karşılaştıkları müşkülleri cevap vermeye çalışacaktır. Tekstil işçileri gerek resmî ve gerek özel teşekküllerde rastlayacakları problemleri, günlük yaşantılarında uğradıkları güçlükleri gazetemize ilettikleri takdirde kendileri bu konularda tatmin edilmeye çalışılacaktır.

Ankara Asliye 9. Hukuk Mahkemesi müracaatla ihtiyati tedbir olarak, sendika işlerinin yeddiadil veya kayyım tarafından idamesi, genel kurulun toplanması hakkındaki kararların icraasının durdurulmasını istemişlerdir. Ankara Asliye 9. Hukuk Mahkemesi sendika avukatlarından Gültekin Özdenir'in bir hususta mütalaasını almak isteyerek dâvâ mevzuu hadiseyi izah edip görüşünü öğrendiği ve akabinde tedbir size gelmektedir diyerek emrivaki yaptığından bahisle 8.5.1967 tarih ve 154-108 sayılı kararlar tedbir talebinin tekkikinden istinkâf eylemiştir. Dâvânın tevdi olunduğu Ankara Asliye 2. Hukuk Mahkemesi 18.5.1967 tarih ve 157-93 sayılı kararı ile tedbir talebini reddetmiştir.

Tetkiki istenen hususlar : Sayın Mahkeme 26.3.1968 tarihli ara kararı ile taraflara ait deliller incelenerek; dâvâ konusu kongrenin usulü dairesinde teşekkül edip etmediği ve, dâvâcı iddiasının varit olup olmadığı hususlarının hey'etimizce tetkikini istemiştir.

1 — Sendika Tüzüğü'nün 11. maddesine göre sendikanın normal genel kurul toplantısının iki yılda bir yapılması lâzımdır. Son genel kurul 18.8.1965 tarihinde toplandığına göre, iptali dâvâ konusu olan genel kurulun 18.8.1967 den önce toplanması mümkün bulunmamaktadır. İki yıllık müddet asgarî bir müddet olup, Yönetim Kurulunun bu müddeti kısaltmaya hukuken yetkisi yoktur. Genel Kurulun olağanüstü bir hal sebebiyle iki yıllık müddetten önce toplanması için tüzüğü'nün 11. maddesi ikinci fıkrası hükümüne göre, yönetim kurulu ile yürütme kurulu veyahut denetleme kurulu ile onur kurulunun birlikte çağrıda bulunması veya 1:5 sendika üyesinin imza ile başvurmaları lâzımdır.

İptali dâvâ konusu olan 19.5.1967 tarihli genel kurul ola-

sayılı kararı ile onanmış ve sendikanın tashihi karar talebi aynı dâirenin 26.12.1967 tarih ve 5194-5743 sayılı kararı ile reddedilerek iptal kararı kaziyei muhkeme halini almıştır.

b) Diğer taraftan iptali dâvâ konusu olan 19.5.1967 tarihli genel kurulda teşkil olunan bir komisyon 18.8.1965 tarihli genel kurul kararlarını tetkik etmiş ve iptal edilen genel kurulun kararları 29 maddede olarak ve ayrıca seçimler de derecelendirilerek aynen;

18.8.1965 genel kurulunda başlangıçtan bitimine kadar 18.8.1965-21.8.1965) alınan yukarıda sayılan kararları bu genel kurulumuzun kararları olarak kabul ettiğimize ve bu kararları tamamen benimsemişimize, onayladığımızıza, hepsine muvaffakat ettiğimize ve o tarihten itibaren geçerli olmak üzere tatbikatını dahi onayladığımızı karar alınmasını saygı ile rica ederiz. denmiştir.

19.5.1967 tarihli genel kurul bu teklifi; «Komisyonunun bu raporu oya sunuldu ve ittifakla kabul edildi» Denilmek suretiyle tasvip edilmiştir. (Kongre Karar Defteri aslından yazıldığı tasdikli genel kurul zabıt suretinin 3.4. ve 5. sayfeleri.)

İzaha hacet yoktur ki, Mahkemece verilen iptal kararı, dâvâ konusu olan 18.8.1965 tarihli kongrede alınan bütün kararları filli ve hukuki neticeleriyle ve tamamen ve makabline şamil olarak ortadan kaldırmıştır. Buna göre sonradan usulsüz bir şekilde ve vaktinden evvel toplanmış olan 19.5.1967 tarihli kongrede vaki teklife göre hukuken bütün neticeleriyle ortadan kaldırılmış bulunan ve bu itibarla dâvâcılar yönünden dâvânın kabulü için usulî muktesep bir hak teşkil eden karara rağmen kongrenin bu kararın netice-

si karara bağlandı» şeklinde karar alınmak suretiyle kesin mahkeme kararının bertaraf edilemeyeceği aşî kârdır. Zira, tereküp tarzı ve süresi tüzüğe uymayan ve muallel olan bir genel kurulun kendi hukuki varlığından şüphe etmek suretiyle kendi kendine meşruiyet vermek üzere karar alması hukuki bakımdan hiç bir değer ve mâ nâ ifade etmez.

Diğer taraftan İstanbul'daki Yedikule, Topkapı, Eyüp, Bakırköy, Mahmutpaşa ve Be-yoğlu semt şubeleri iptal edilen 18.8.1965 tarihli genel kurulda teşkil olunan Teşkilatlanma Komisyonunun yöne tim kurulu kararını aynen tatbikini teklif eden raporunun kabulü ile müstakil şube haline gelmiştir. (Ankara Asliye 3. Hukuk Mahkemesinin 966-1044 esas sayılı dosyasındaki Genel Kurul Zaptı sahife 6. 7. ve 8) ve 19.5.1967 tarihli genel kurula 35 delege ve 6 şube başkanı olmak üzere 41 kişi ile katılmışlardır.

Diğer taraftan iptal edilen 18.8.1965 tarihli kongrede tüzük tadil edilmiş ve Adana Şubesi Kongresi bu tadilâta müsteniden yapılmıştır. Ankara Asliye 3. Hukuk Mahkemesinin kararı ile 18.8.1965 tarihli genel kurul kararları meyanında iptal edilen tüzük tadiline göre seçilen 12 delegenin de kongreye katılma hakkı bulunmaması gerekir.

Bu durumda; İstanbul'dan 41, Adanadan 12, merkez onur kurulundan 5, merkez denetleme kurulundan 5 ve merkez yürütme kurulundan da 5 olmak üzere cem'an 68 üyenin toplantıya katılması usulsüzdür. Kaldı ki, Merkez Onur, denetleme ve yürütme kurullarının hukuki varlıkları iptal edilmiş olduğundan bu kurulları temsilen seçimleri iptal edilmiş üyelerinin şahsen delege sıfatıyla 19.5.1967 tarihli genel kurula katılmaları da tüzüğe aykırıdır. Genel Kurul tarafından mahkeme kararı ile iptal konusuna giren merkez yürütme, onur ve denet-

nü umumî efkâra benimsettiği an başına dert açılmış olsun. Bugün Türk sendikacılığı bu kişilerden silkinme çabasına girmek gayretini gösterme yolunda mı? Bence burası henüz karanlık.. Ama elbet bu karanlık birgün yerini aydınlığa bırakacak. Toplum kaderine kendisi el koyacaktır. O zaman uzak de ğildir.

Ahmet SOYER

TEKSİF SÖMÜRGE LİLİĞİ

(Baştarafı 1. sayfada)

şerken masraf yekünü yaklaşık olarak on misli artmıştır. Bu nasıl olmuştur? Giderler faslında 86.860 tl. ücrete ayrılmıştır. Ayrıca 24 bin liralık isimsiz masraf (müteferrik) gösterilmiştir. 11.000 TL civarında bir miktar kayıp yevmiye olarak gösterilmiştir.

Oysa sendikanın ücretli kadrosu vardır ve bu kadro yukarıda işaretlendiği gibi bol ücretler almışlardır. Bunun dışında ayrıca sendikal faaliyetler için yöneticilere bol ücretler dağıtılmıştır. Bütün bunlar gösteriyor ki TEKSİF emekçi paraları ile patron gibi saltanat sürmektedir. Tekstil işçileri bunları görmezlikten geldiği sürece sömürülecek ve hiç bir zaman emeklerinin karşılığını alamayacaklardır. Bunun için hâlâ TEKSİF'ten medet umanlara hatırlatırız: Gelin kendi öz yuvanıza.

TEKSİF'in başına çöreklenmiş raporun başına bellenmelidir. Bu bilirkişi raporu TEKSİF'in kanun bilmezlerince aceleyle oldu bittiye bağlanan kongresinin de muallel olduğunu ve kanuna karşı hilelerle Tekstil işkolundaki işçilerin nasıl sömürdüklerini açıklıkla belgelememektedir. Bilirkişi raporu ayın başında hazırlanıp ilgililere sunulduğu halde TEKSİF yöneticileri bu raporu almak için sendikalarından kaçmakta ve bay Demirsoy'un desteğine sığınmaktadırlar. Demirsoy da bu kanun tanımazları himaye etmekten zevk almaktadır. Bu da TEKSİF ve TÜRK-İŞ'in nasıl birer örgüt olduğunu ortaya koyar.

Tarafsız bilirkişilerin hazırladığı rapor göstermektedir ki kanunbilmezleri, takip edenlerin ellerinden Demirsoy bile kurtaramamaktadır.

Şimdi Bay Demirsoy bu haksızları, bu sömürücüleri himayeye devam etsin...

Bu haksızlar, bu işçi sömürücüleri kanunsuz yeni bir kongre daha yapsınlar isterlerse... Ve Demirsoy bu genel kurula da başkanlık etsin. Değil mi ki Türkiye bir hukuk devletidir. Değil mi ki Türkiye'de namusluları koruyan bir Anayasa vardır... Bunları elbette bir gün ummadıkları bir köşede sıkıştırarak ve kendilerine hesap soracak olan TEKSİF mensubu işçilere teslim edeceğiz. Bundan kurtuluş yoktur. Kendilerini boş yere hiç yor-masınlar!

Rıza GÜVEN

Gerçeklerden kaçılmaz

(Baştarafı 3 üncü Sayfada)

nut ortaklığı gibi 3 ana konuda samimi ve gerçekçi bir çabada olanlarla birlikte olacaktır, inancındayım.

Bu iyiniyetleri yozlaştıracak olanlar Türk emekçi tarihinin kara sayfalarına yazılacak, insan üstü çabalar ile sınıfına gerçekten hizmet edenler ise bu hizmetlerinden mutluluk duyacaklardır.

Umutla beklemek, gerekirse elele vererek sahte kahramanlarla mücadele etmek her emekçinin ödevidir, ve de olmalıdır.

Bekleyelim, göreceğiz.. Hayırlı olsun.